

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 453/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Naminy Trade s.r.o.**, Vodná 293/6, Komárno, IČO 50 664 654, zastúpenej KUTAN & PARTNERS s. r. o., Štúrova 4, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave sp. zn. NR-11S/69/2022 (pôvodne Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/69/2022) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu elektronickou formou 4. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom správneho súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka tiež požaduje prikázať správnenému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, priznať jej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 eur, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Správnym súdom je vedené konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Daňového úradu Nitra č. 02730356/2022 z 5. októbra 2022. Konanie bolo začaté na základe správnej žaloby sťažovateľky zo 6. decembra 2022 na krajskom súde, ktorý bol príslušný na konanie do 1. júna 2023. Opíšu chronologický priebeh konania, sťažovateľka uvádza, že v jej veci došlo zo strany konajúceho súdu k vykonaniu prvotných procesných úkonov doručovania (vyjadrenie žalovaného z 8. februára 2023, replika sťažovateľky z 2. mája 2023, pozn.). Posledným procesným úkonom súdu v napadnutom konaní bolo doručovanie vyjadrenia žalovaného 8. februára 2023 a od daného momentu je správny súd absolútne nečinný. Sťažovateľka zaslala 4. júna 2024 správnenému súdu urgenciu, ktorou žiadala správny súd konať bez ďalších prietáhov, pričom podaná urgencia zostala zo strany správneho súdu bez odozvy, preto sťažovateľka 27. januára 2025 zaslala správnenému súdu

opätovnú urgenciu. Napriek dvom urgenciám do momentu podania ústavnej sťažnosti nedošlo k žiadnemu posunu v konaní. Správny súd je tak nečinný po dobu viac ako dva a pol roka.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania sporovej strany a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Ústavný súd [obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“)] prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (rozsudok ESLP z 30. 3. 2023 vo veci Roth Nevedálová proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 50525/21, bod 11, obdobne IV. ÚS 465/2022).

5. Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zjavná neopodstatnenosť sťažnosti môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (I. ÚS 210/2018), prípadne ak argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia uplatneného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (IV. ÚS 172/2020).

6. Ústavný súd ďalej poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, v ktorej opakovane pripomína, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý treba vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmietne ako zjavne neopodstatnenú (porov. II. ÚS 359/2024).

7. Ústavný súd konštatuje, že celková dĺžka správneho konania predstavuje v súčasnosti celkom 2 roky a 8 mesiacov. Vzhľadom na sťažovateľkou predstreté argumenty, ako aj typ správnej

žaloby nemožno postup správneho súdu v namietanom konaní hodnotiť ako optimálny. Túto nečinnosť správneho súdu možno považovať za prieťahy v konaní, ktoré však, zohľadňujúc doterajšiu dĺžku samotného namietaného konania, nedosahujú takú ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by ústavnému súdu umožňovala po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie dospieť k záveru o porušení uplatneného základného práva sťažovateľky. Podľa názoru ústavného súdu celková dĺžka konania pred správnym súdom je stále v medziach ústavnej akceptovateľnosti.

8. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že napadnutý postup správneho súdu nevykazuje také ústavne relevantné nedostatky, ktoré by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohli reálne viesť k vysloveniu porušenia označených práv sťažovateľky, a preto ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

9. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

10. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že ak by správny súd v ďalšom priebehu napadnutého konania pokračoval v spôsobovaní prieťahov (resp. ak by celková dĺžka napadnutého súdneho konania dosiahla neprípustnú úroveň vo vzťahu k predmetu konania), toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľke, aby po splnení všetkých zákonných podmienok adresovala ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu